

EVANGELIE

De leerlingen zaten bij elkaar achter gesloten deuren, omdat ze bang waren. Plots kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: „Ik wens jullie vrede.” Hij toonde hun zijn handen en zijde. De leerlingen waren blij dat ze de Heer zagen. Opnieuw zei Jezus: „Ik wens jullie vrede. Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik jullie.” Toen blies Hij over hen en sprak: „Ontvang de Heilige Geest. Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven. Vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven.”

Naar Johannes 20, 19-23
Pinksteren

VUUR VAN DE HEILIGE GEEST

Jezus' vrienden zoeken in Jeruzalem troost bij elkaar en bidden dat God hun angst zou wegnemen. Dan wordt het stil. Plotseling voelen ze de kracht van de heilige Geest als een warme gloed in hun hart. Ze openen de deuren en aan iedereen die het horen wil, vertellen ze over Jezus. Hun stem is zo vurig, dat alle mensen luisteren en willen meedoen. Pinksteren vieren betekent dat ook wij ons hart laten verwarmen door de Geest van God. Om net als de leerlingen te laten horen en zien hoe die nieuwe wereld eruit kan zien.

Ook tijdens het bosspel stond elke opdracht in het teken van 'vuur zijn' voor elkaar. © Tinne Adams

KLAAR VOOR EEN SPEURTOCHT?

- ✓ Je schrapte de woorden die beginnen met de letter z.
- ✓ Je trekt eveneens een streep door de woorden die eindigen op de letter t.
- ✓ Je schrapte de woorden die 8 letters tellen.

Klaar? Neem van de zeven woorden die overblijven telkens de eerste letter. Met die zeven letters kun je een woord vormen.

GEEST	ZALVEN	KRACHT	LIEFDE	INZICHT
AANVRAAG	VORMELING	BISSCHOP	ZEGEL	
OLIE	SACRAMENT	METER	VERSTAND	
RECHTVAARDIGHEID	VORMHEER	STERKTE		
GOEDHEID	EERBIED	VRUCHTEN	CHRISTEN	

.....
Stef DESODT

IK WIL ERBIJ HOREN

„Ontvang het zegel van de heilige Geest, de gave Gods”, zegt de priester als hij je zalft bij je vormsel. Het waren ook Jezus' woorden toen Hij zijn leerlingen uitzond.

„Waarom doe jij je vormsel?”, vroegen we enkele jongeren. „Omdat ik bij die grote groep christenen wil horen”, zegt Charlotte. „Natuurlijk zijn de cadeautjes en het feest leuk, maar dat is niet het belangrijkste.” Ook Jintje en Jules dachten erover na. „Je vormsel doen is een traditie. Het is een vervolg op onze eerste communie. En we willen later graag trouwen voor de kerkgemeenschap.” Het stemt Jules en Evert gelukkig dat ze hun vormsel mogen doen. „Nu voelen we ons een beetje meer volwassen en horen we er helemaal bij.”

Hoe de Geest van God echt in hen zal werken, zullen de jongeren stap voor stap ontdekken. „Toch voel ik vandaag al veel vriendschap en liefde in mijn hart en tussen mijn vrienden”, besluit Robbe.

EEN VURIG WEEKEND, TOF ZEG

Bij een buurtfeest of op kamp hoort een kampvuur. Je samen warmen aan zo'n smeulende stapel hout is best gezellig. Het schept een sfeer van verbondenheid. Soms wordt een fakkel doorgegeven, als teken van vriendschap delen.

Die fakkel was ook de start van een weekend voor de vormelingen van de Sint-Willibrordusparochie in Merksplas. Enkele weken vóór de grote dag trokken ze naar Westmalle. VUUR was het thema van hun samenzijn.

„We gingen letterlijk op tocht met God”, vertelt vormeling Elfie. „Want daarover gaat toch het vormsel.” De catechisten spoorden hen aan: „Als jullie je aan de regels van het spel houden, worden jullie vurige mensen!”

Elfie: „Op onze tocht werd er vier keer halt geroepen. Bij de eerste stop ging het over een steun zijn voor elkaar, bij een andere over de zegen van God en over de olie waarmee we tijdens ons vormsel worden gezalft.” Verhalen over Jezus uit de kinderbijbel en uit de 'grote' Bijbel hoorden er ook bij.

In die verhalen zegt Jezus dat Hij de mensen uitzendt om de wereld nieuw te maken. Dat houdt ook in dat we zorg moeten dragen voor de schepping. „We speelden een reuze mastermind over lichtvervuiling”, vertelt Elfie. Lichtvervuiling betekent dat de hemel kunstmatig wordt opgelicht. Dat is schadelijk voor de natuur.

In vuur en vlam. Zo klonk het kamplied bij het ontwaken. Snel aankleden was de boodschap, want de kampdans werd ingezet.

Het weekend werd afgesloten met een eucharistieviering. Die werd in kleine groep voorbereid. Elfie: „Tijdens de bezinning werd het heel stil. Samen hebben we tot God gebeden.” Daarbij hoorde vast en zeker een dankjewel voor dit vurige weekend, en voor een tof catechesejaar. „Op weg naar een volgend avontuur”, besluit Elfie.

EEN TERUGBLIK OP ONZE VORMSELVIERING

Het eerste geschenk op onze grote dag: een kruisje met de gaven van de Geest: vriendschap, vreugde, vrede, goedheid, geduld, zachtmoedigheid en ingetogenheid. Moeten we dat allemaal waarmaken? Een hele boterham. We zullen moeten gaan 'godden'. Of bestaat dat woord niet echt? Leven zoals Jezus het heeft voorgedaan dus. Zal het ons lukken? Tuurlijk, we staan immers niet alleen!

Martine CROONEN